

Ordføreren for Forslagsstillerne (H. Holm): Jeg finder ikke paa Forslagsstillerne Begne nogen Anledning til at talke for den Støtte, Forslaget fik fra den sidste ærede Taler, thi det var en Støtte af den Art, at den ganske sikkert kun vil lægge denne Sag Hindringer i Vejen paa dens videre Gang. Saaledes som det ærede Medlem argumenterede, vil han kun give Sagens Modstandere Vaaben i Hænder imod den, og jeg er overbevist om, at disse Vaaben ville blive benyttede. Det ærede Medlem lagde an paa at vise, at hvis vi paa dette Punkt begyndte med at indrømme Kvinder den taveligste Ret, vilde det med Nødvendighed føre til, at vi kom ind paa den Vej, han og hans Meningsfæller kæmpe for, med de videstgaaende Krav. Sagens Modstandere kunne ikke ønske sig en bedre Erklæring end denne. Men jeg antager paa den anden Side, at man vil forstaa, at det ingenlunde behøver at gaa saaledes, at man, fordi man gaar ind paa et billigt og retfærdigt Krav paa et Punkt, hvor det er meget vanskeligt for nogen at finde virkelige Argumenter derimod, derfor vil blive nødt til at tage alle de Konsekvenser, der kunne følge af et saadant Princip. Jeg stal i den Henseende blot minde om det Ord, som ogsaa blev fremhævet under Landstingets Behandling af denne Sag for nogle Aar tilbage, Biskop Thomanders' befendte og bevingede Ytring om, at fordi man gaar ud af en Vys Nørreport, er det ikke nødvendigt, at man ender med at drukne i det nordlige Ishav. Man kan meget godt gaa et Stridt i en Retning, som man finder forvarlig, uden derfor at behøve at tage alle de Konsekvenser, som man ved Princippryteri kan drage ud deraf. Saaledes som det ærede Medlem tog denne Sag, saaledes kan man tage den, hvis man blot interesserer sig for at faa et Agitationsnummer ud af den, men hvis man interesserer sig for at skaffe Kvinder, som nu slet ingen Repræsentation have, og som have fuldgjaldigt Krav paa at faa Repræsentation i Kommunens Anliggender, denne deres Ret, er det forstandigere at holde sig til det enkelte, bestemte Tilfælde end at rulle alle disse Fremtidsmuligheder op. Hele den Tale, som det ærede Medlem holdt om Egteskabet, stærker jeg ham. Jeg tror, det vilde føre os for langt at komme ind paa en Drøftelse deraf. Jeg vil blot gøre opmærksom paa, at den giftes Kvindes Hjem for Tiden har Repræsentant ved Valget til Kommunen, medens derimod de selvstændige Kvinder, der ikke ere gifte, ikke have nogen som helst Repræsentant for deres Hjem, og der er derfor god Grund til at give disse Hjem,

hvor en Enke eller anden ugift Kvinde sidder som den styrende, lige Ret med de andre Hjem, hvor den gifte Kvinde er. Det er det, der her er Tale om, og vi behøve derfor ikke at komme ind paa alle de øvrige principielle Spørgsmaal. Det forekommer mig, at der er en bestemt, praktisk Grund til at give denne Art af Hjem den samme Ret som den anden Art af Hjem her i Samfundet, da de i kommunale Anliggender kunne have akkurat samme Interesse, samme Betydning.

Meyer: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden (Sofus Høggstrø): For en kort Bemærkning har den ærede Folketingsmand Ordet.

Meyer: Over for den ærede Ordfører for Forslagsstillerne stal jeg bemærke, at det dog vist er en Festsagelse fra den ærede Ordførers Side, at jeg har givet Modstanderne Vaaben i Hænde, thi jeg er ganske overbevist om og ved tillige, at Modstanderne af Kvindernes Valgret have haft alle de Argumenter paa Haanden, som man paa nogen Maade kunde ønske de vilde rykke frem med. Der har ingen Mangel været paa Argumenter mod Kvindernes Valgret, saa at jeg ingenlunde har behøvet at give Modstanderne disse Vaaben i Hænde; de have haft dem paa Forhaand. Men jeg har tilladt mig at vise, hvad jeg tror er rigtigt, at enhver Sag maa have sine Konsekvenser, og at den ærede Ordfører ikke vover at tage Konsekvenserne af sit eget Forslag, det kan ikke komme mig, det maa komme ham til Skade. Han har villet give Bengene Valgret, jeg har villet give Personerne Valgret i saa vid Udstrækning som muligt. Jeg har ikke villet hindre eller paa nogen Maade stade dette Forslag paa dets videre Gang. Det har ikke været min Opgave, men jeg har hentydet til, hvad jeg som Socialdemokrat naturlig maatte gøre, at naar der er Tale om at give Kvinder Valgret, og man her giver et Procedens, som man jo faktisk gør, betyder det ogsaa, at Kvindernes Krav ville blive større, og i saa Fald vil jeg i alt Fald ikke paa nogen Maade være med til at bekæmpe dem. Jeg er derimod bleven overbevist om, at den ærede Ordfører ikke hører til dem, der med fuld Sikkerhed vil kunne udtale, at de, naar saadanne videregaaende Krav maatte komme, ville give dem deres Stemme.

Ordføreren for Forslagsstillerne (H. Holm): Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?